

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger.

Fremsat den 18. januar 1967 af *Poul Dam, Hanne Reintoft, Sigsgaard*
og *Skræppenborg-Nielsen*.

§ 1.

I lov nr. 178 af 16. maj 1934 om offentlige indsamlinger foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Offentlige indsamlinger må med de i denne lov nævnte undtagelser først påbegyndes, når tilladelse hertil er meddelt efter § 2, stk. 1.“

2. § 2, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Tilladelse til offentlig indsamling kan kun nægtes, såfremt formålet alene kan have interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden, eller såfremt der allerede er givet tilladelse til en ganske tilsvarende indsamling, eller såfremt ansøgerne ikke vil underkaste sig den kontrol med indsamlingen og anvendelsen af de indsamlede midler, som den pågældende myndighed fastsætter.“

3. § 2, stk. 2, ophæves og erstattes af følgende:

„Stk. 2. En offentlig indsamling kan påbegyndes uden tilladelse, når der er forløbet en måned fra ansøgningens indgivelse, uden at der er modtaget svar. Indsamlingen skal også i dette tilfælde undergives en af myndighederne fastsat kontrol.“

4. I § 3, stk. 1, udgår ordene:

„til de i § 2 angivne formål“.

5. I § 3, stk. 3, udgår ordene:

„at formålet med indsamlingen ligger inden for den i § 2, 1ste punktum, angivne grænse, og“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Den nugældende lov, lov nr. 178 af 16. maj 1934, blev behandlet af rigsdagen i samlingen 1933-34. Se Rigsdagstidende for 1933-34: Folket. Tid sp. 2296, 2577, 3987, 4084, 5395; Landst. Tid. sp. 750, 1310, 1342; Till. A. sp. 2995; Till. B. sp. 1061, 1947, 1973; Till. C. sp. 905, 1333, 1359. Den er af justitsministeren suppleret med cirkulære nr. 83 af 23. maj 1934 til politidirektøren i København, samtlige amtmænd og politimestre om offentlige indsamlinger og cirkulære nr. 306 af 20. december 1949 til samme.

Indsamlingsloven af 1934 var begrundet dels i forskellige mislige forhold ved visse offentlige indsamlinger, dels i frygten for, at indsamlingsformen skulle udnyttes politisk, således som det på daværende tidspunkt var sket i andre lande.

I det store og hele har loven sikkert været nyttig, og ikke mindst den praksis med hensyn til kontrol af indsamlingerne, som er blevet udviklet, har vist sin værdi.

Den gældende lov indeholder imidlertid en adgang for justitsministeren til diskretionært at afgøre, om der kan gives tilladelse til afholdelse af en ansøgt

indsamling, og dette må efter forslagsstillernes opfattelse betragtes som mindre heldigt. Der må ikke kunne opstå tvivl om, at indsamlingsloven administreres uden politiske hensyn, d. v. s. således at der ved behandlingen af ansøgninger ses helt bort fra indsamlingsformålene, men blot iagttages, at de må antages at have interesse for ikke helt ubetydelige grupper af befolkningen.

De foreslåede ændringer, hvorom der i øvrigt henvises til det følgende, skal tjene dette formål. Det understreges, at forslagsstillerne lægger vægt på, at der stadig er behørig kontrol med indsamlingerne og med anvendelsen af de indsamlede midler.

II. *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.*

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er redaktionel og beror på det ændrede indhold af lovens § 2, stk. 1.

Til nr. 2.

Ved forslaget erstattes den bestående ret for

justitsministeren til at tillade en ansøgt indsamling, såfremt visse betingelser er opfyldt, med en ret for ansøgerne til at påbegynde den ansøgte indsamling, bortset fra tre situationer: 1. formålet er af udpræget privat karakter, 2. der er allerede givet tilladelse til en ganske tilsvarende indsamling, 3. ansøgerne vil ikke underkaste indsamlingen den fornødne kontrol. Det har ikke været anset nødvendigt udtrykkeligt at nævne, at der ikke kan gives tilladelse til indsamlinger, hvis formål i sig selv er ulovligt.

Til nr. 3.

For at undgå mistanke om, at myndighederne forholder en afgørelse for derved at forhindre indsamlingens påbegyndelse, er der indføjet en bestemmelse, som medfører, at et afslag skal være meddelt inden en måned efter ansøgningens indgivelse. Man forventer, at bestemmelsens væsentligste virkning vil blive at sikre en hurtig behandling af indsamlingssager.

Til nr. 4 og 5.

Forslagene er redaktionelle følger af den ændrede formulering af lovens § 2.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte de gældende bestemmelser, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 1. Offentlige Indsamlinger maa med de i denne Lov nævnte Undtagelser kun finde Sted, naar Tilladelse hertil er meddelt efter § 2.

Stk. 2. En Indsamling anses som offentlig, naar Opfordring til at yde Bidrag rettes til andre end Personer, der er Indbyderne personlig bekendte eller har særlig Tilknytning til de Personer eller Institutioner, til Fordel for hvilke Indsamlingen sker.

§ 2. Tilladelse til offentlig Indsamling kan kun gives til velgørende Formaal eller til Formaal, der har almen Interesse. Tilladelsen meddeles af justitsministeren. Tilladelse til Indsamling inden for et enkelt Amt meddeles dog af Amtmanden og Tilladelse til Indsamling inden for en enkelt Politikreds af Politimesteren, i København Politidirektøren.

Stk. 2. Tilladelsen skal af den paagældende Myndighed betinges af, at der føres en af denne nærmere fastsat Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb.

§ 3. Offentlig Indsamling gennem Dagblade samt regelmæssig udkommende Fagblade og Tidsskrifter kan til de i § 2 angivne Formaal finde Sted uden forud indhentet Tilladelse, saafremt Henvendelsen udgaar fra Bladets Redaktion eller med dens Anbefaling, og der samtidig gives Meddelelse til Politimesteren, i København Politidirektøren, der fastsætter den fornødne Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb.

Forslaget

1. § 1, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Offentlige indsamlinger må med de i denne lov nævnte undtagelser først påbegyndes, når tilladelse hertil er meddelt efter § 2, stk. 1.“

2. § 2, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Tilladelse til offentlig indsamling kan kun nægtes, såfremt formålet alene kan have interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden, eller såfremt der allerede er givet tilladelse til en ganske tilsvarende indsamling, eller såfremt ansøgerne ikke vil underkaste sig den kontrol med indsamlingen og anvendelsen af de indsamlede midler, som den pågældende myndighed fastsætter.“

3. § 2, stk. 2, ophæves og erstattes af følgende:

„Stk. 2. En offentlig indsamling kan påbegyndes uden tilladelse, når der er forløbet en måned fra ansøgningens indgivelse, uden at der er modtaget svar. Indsamlingen skal også i dette tilfælde undergives en af myndighederne fastsat kontrol.“

4. I § 3, stk. 1, udgår ordene:

„til de i § 2 angivne formål“.

Stk. 2. Paa samme Vilkaar kan der indsamles gennem Opfordring pr. Brev, der ikke efterfølges af en personlig Henvendelse om Afhentning af Bidrag og gennem Henstilling af Bøsser i Butikker.

Stk. 3. Den Kontrol, som Politimesteren (Politidirektøren) ifølge 1ste Stykke skal føre med Presseindsamlinger, skal alene gaa ud paa at paase, at Formaalet med Indsamlingen ligger inden for den i § 2, 1ste Punktum, angivne Grænse, og at de indsamlede Midler er anvendt overensstemmende med det angivne Formaal.

Stk. 4. Saafremt Indsamling gennem Dagblade sker til almenkendte, velgørende Institutioner, og der af det indsamlede Blad gives Kvittering til Bidragyderne gennem Offentliggørelse af Bidragslister, ligesom der fra de modtagende Institutioner gives Kvittering, som offentliggøres af Bladet, kommer Bestemmelserne i 1st Stykke om Meddelelse til Politiet og om dettes Kontrol ikke til Anvendelse.

§ 4. Offentlig Indsamling til Støtte for politiske Partier kan bortset fra Gade- og Husindsamling finde Sted uden Tilladelse.

§ 5. Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Indsamlinger, der foretages af nu anerkendte Trossamfund i Kirker, i kirkelige Lokaler og ved Møder af lignende Art.

§ 6. Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøde.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft straks.

5. I § 3, *stk. 3*, udgår ordene:

„at formålet med indsamlingen ligger inden for den i § 2, 1ste punktum, angivne grænse, og“.